

Vedat Aktaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Açıkta Kalmış

Gecenin bir yarısı,
Dışarıda ince bir sonbahar esintisi.
Belki de çoktan uykuya dalmış,
Yorgun bedenler.
Ayaklar yorgana uzatılmış,uzatılmasına da,
Eller ah o eller açıkta kalmış.

Nefesimle buğulanıyor camlar.
Silince,sanki seni görecekmışim gibi.
Biliyorum olmadığını ama,bak siliyorum.
Hadi gel ne olursun?
Sanki düşlerimdeki seni arıyorum bakarken.
Serseri bir sokak kedisi,
Kendi çapında Ferhat,ramazan ayyaşı,
Ve ben..O bildik sevdaların
Yorgun savaşçısı..
Kurtlar kuşlar bile yuvaya çekilmiş,
Bir bu gözler açıkta kalmış

Seni düşünüyorum sadece seni..
Neden,nasıl,niçin,öncesi sonrası olmadan
Hiçbir şeyi katmadan sen varsın..
Önceki gün bahardı,dün yaz.
Bu gün sonbahar,yarın kış..
Ömür geçiyor dakika dakik a
Ben seni düşünüyorum,sadece seni..
Dünü,bu günü,yarını düşünmeden.

Hesabı yapılmıyor ki sevdanın.
Daha dün gibi gözümün önünde
İçine bakamadığım yosun gözlerin.
Günler geçiyor geçmesine ya,
Sensiz,ah bu sensiz yıllar
Açıkta kalmış..

Günahmış,sevapmış,hataymış,normalmiş
Umurumda değil dünya durmuş
Mal canın yongası değil artık.
O canlar ki mala kul köle olmuş
Sevdalar senetle imzalanırken,
Bir canım var bu alemde.
Deseler ki sevenler cehenneme gidecek..
Sensiz cennet bile
Açıkta kalmış..

Vedat Aktaş

Ankara

Atakule'den seyrettim bu gün.
Çocukluğumun şehri sisli Ankara'yı
Hava yine kapalı,dışarıda ince bir kar..
Üşüyorum birazcık seyrederken en tepede.

Önce uzaklara gözüm takılıyor.
Görünmeyen ufuklarda kendimi arıyorum
Ne kadar da büyümüş bu şehir alabildiğine.
Ben küçüktüm,şehir büyüktü.
Ben büyüdüm şehir büyüdü..
Şehir büyüdü,ben küçüldüm.
Şehir büyüdü,ben.....kayboldum.
Hayallerim varken hakimiydim buranın.
Kendimi bile bulamaz oldum şimdi.
Hakimi olduğum dar sokaklı hayallerinde.

Dikmen sırtlarında bembeyaz kar var.
Çocuklar kayak biniyor,görebiliyorum.
Şokullu'da bir dolmuş yolcu bekliyor
Kızıyor sonra yaşlı bayan,çıkışıyor şoföre
"Hadi kardeşim O burada yok ki gelsin"

Kızılay'ı fark ediyorum,
Yanardağın tam ortasını..
Hep telaşlı insanların savaş verdiği yer.
Her sabah dolan,sabaha kadar boşalmayan,
Koca şehrin küçük kalbi..
Simit kokuları geliyor burnuma,burnum sızlıyor.
Ah..! diyorum ne giderdi olsaydı şimdi.
Kuğusu kalmamış Kuğulu Park ın.
Hayallere göç mü ettiler ne?
Birkaç çoluk çocuk taş atıyor.
Bekçi kovalıyor..
Ben..Kaçıyorum..
Eski aşklar yaşanmıyor artık bu şehirde.
Sevgililerin kalbi çarpmıyor artık deli gibi.
İki satır mektupta dünyalar bağışlanmıyor.
Çiçeklerden taç yapılmıyor artık,ne yazık..!
İki bardak çayın parası bile ayrı ödeniyor.
Kimse ağlamıyor,Bariş Abi...
"Kol Düğmeleri"ni söylerken.
Ben hala ağlıyorum

Çocukluğumun şehri,sisli Ankara..
Ben küçüktüm,şehir büyüktü..
Ben büyüdüm,şehir büyüdü..
Şehir büyüdü,ben küçüldüm.Şehir büyüdü,ben kayboldum
Hayallerim varken hakimiydim buranın.
Şimdi esir oldum,
Hayallerimin dar hücrelerinde.
Ve ben kayboldum,sisler arasında.
Bütün yüzler yabancı,tanımiyorum.

Soran gözlerle bakıyorum, insanların yüzüne.
Beni tanıyan, beni tanıyan var mı?
Bekliyorum..Neyi beklediğimi bilmeden.
Bekliyorum, beklerken üşüyorum.

Vedat Aktaş

Baharın Üstüne Hasret

Griden beyaza döndü bulutlar,
Cemreler düştü bak gökyüzünden.
İçi ısındı toprağın.
Kuşlar bile döndü yuvaya,
Bir sen dönmedin uzaklardan.

Baharım gözlerinde saklanmış.
Görmezsem yaşayamam ki onları...
Baharı anlat bana çimen gözlüm.
Anlat ki içim ısınsın, ruhum açılsın.
Kendini anlat bana mesela,
Günaydın de, sevinçliyim de,
Yorgunum, uykusuzum, dalgınım de,
Kuşlarını anlat, çiçeklerini anlat,
Saçlarını, kitaplarını anlat mesela.
Havayı anlat, suyu anlat,
Geceyi, gündüzü yani kendini anlat.
Anlat ki hissedeyim ben de yaşadığımı.

Nice sevdalar anlatılır şarkılarda,
Ben şarkımda bile Sensizim.
Düşlerle güzeldir yaşanan sevdalar.
Ben hayal de değil, düşümde bile sensizim.

Dön gel artık baharım.
Bitmedi mi daha ayaz kışların.?
Yağmur ol da gel bir buluta,
Umut ol da gel bu sevdaya.
Yaprak ol da gel, kapılmış bir rüzgara.
Gel bir tanem, yeter ki sen gel.
Anlamı yok, tanımını yok ki sensiz,
Adı yok bu bedeninin öyle çaresiz.
Kalem ol, kağıt ol, sitem ol,
Hiç olmazsa bir selam olda gel.
Kışlar ki gönlümüzü buza çevirdi..
Baharın üstüne hasret olda gel..

Vedat Aktaş

Bana Canım Dermisin

Bana canım der misin?
Candır her başlangıcın başı.
Hayat onunla başlar onunla biter
Candır canlı olabilmenin ilk sözü.
Yıllar var ki, duymadı kulaklarım, kalbim.
Sevinmedi, kendini anlatan bu tek hecede
Oysa ben ne de çok severdim.
Bana canım der misin?

Gece kayan bir yıldız olsan da,
Bakıp da tutamadığım dileklerde,
Bir tatlı huzur olsan da, içime çekip
Dolduramadığım bir nefes gibi ciğerlerime.
Sevdağı papatya gibi, arasam da sevdayı.
Soğuk suların nazlı çiçeğı nilüferlerde
Bir şarkı olsan da söylenen, meleklerin söylediğı
Her dinleyişimde içimi titreten sözlerde.
Bir masal da olsa anlatılan, öylesine.
Bana canım der misin?

Çekip çıkartabilir misin bu karanlıklardan?
Aydınlığı verir misin bana, güneşimi geri?
Bir damla su olur musun, karamsar kuyularda?
Şefkat olur musun, bin bir gece kabuslarında?
Okşar mısın saçımı tüm sıcaklığıyla..
Yaşadığımı hatırlatır mısın bana?
Usulca kulaklarıma..
Bana canım der misin?
Yıllar var ki hasretim bu söze..
Bana tekrar hatırlatır mısın?

Bir öyküye yaşamak, yada masal.
Yarım yamalak başlangıçlarda sonu yazılmayan.
Eylül yağmurlarında ıslanmak gibiyse aniden.
Hiç beklemediğın anda karşına çıkıveren.
Yıllar önce yarım kalan,
Eski bir şiire devam etmek gibiyse,
İlk satırlarından başlayıp
Tahmin etmek gibi sonunu..
O çok sevdiğin dostunun ölüm haberi ile
İrkilmek gibi..
Kaybettiğini sandığın uğur parasını
Bulmak gibi..
Giymeye doyamadığın eski kazağını
Giymek gibi..
Giyerken hissetmek onun sıcaklığını..
Ta içinde birlerde, depresirken anıların..
Ve sevinmek gibi, sevebiliyorum hala diye..
Acıarla yürüyüp, yelken açmak gibi umuda.
Ya da kaybolmak, o çok iyi bildiğini sandığın,
Seni senden götüren çamurlu yollarda.
Varılmazlardan dönüp

Erişilmezlere ulaşmak gibi.
Beni anlar mısın bu sorular da?
Bana canım der misin?

Vedat Aktaş

Ben ce

İçimde bir ateş topu
Yakmış beni kavurmuş ta derinden
Masada buz gibi bir bardak su,
Almaya gücüm yok,kalkıp da yerimden.

Bir buluta gönül bağladım.
Umudum rüzgara kalmış
Bir tatlı nefes,bir güzel söz,
Yeterdi yar dilinden.
Koparıp dalından şu gönlümü
Meğer,ansızın kopan bir fırtına imiş.

Yalnız karanlıkların
Soğuk gecelerine,
Bir ateş yaktım,eski bir teneke içinde.
Işığı gören pervaneler gibi koştı umut.
Yanaşan yanıyor,yanaşmayan donuyor.
Ateşe düşüyor pervane,
Sızısı içimi yakıyor.
Allahım bu nasıl adalet?
Seven can çekişiyor,
İhanet ona gülüyor.
Bir sevdaya kapıldı gönlüm.
Ölümden önce son çırpınışlarda.
Bir gölgeydi,kaçıp içinde saklandığım
Şimdi o gölge ben oldum
İçinden çıkamadığım.
Susuz toprakların düşlediği düş gibi
Bu bahar da yağmadı tek damla,
Umudum yine,hazana kaldı..

Yine gece oldu,yine karanlık..
Yarın var mı ey aklım,sabah var mı?
Allahım bu güneş bize de doğar mı?
Kabustan uyanıp rüyaya dalmak gibi..
Gerçeklerden usanıp,hayale dalmak gibi..
Varılmazı aşip o sevdaya varmak gibi..
Namert durmadan yumruk savurur,
Hayat ringinde.Acır mı sanıyorsun?
Elleri kelepçelenmiş yiğit,
Söylesene ne yapsın?
Uyu artık be gözlerim uyu..!
Sen daha hangi sabahı beklersin?

Vedat Aktaş

Beşinci Mevsim

Yazla kış arasında buldum seni.
Sonbaharda soldum,sararan yapraklarda.
Kışın üşümedim senin sevdanla.
Baharda açtım çiçekli dallarda.
Hep aradım durdum seni umutsuzca.
Kaybettiğim o en güzel yıllarda.
Kaç sene,kaç mevsim geçti de habersiz,
Bir gece çıktın ansızın karşıma.
Beşinci Mevsim de buldum,
En sonunda ben seni.
Bir yol vardır hani,
Her insanı hayallerine götüren.
İki yanında kavak ağaçları,boydan boya.
Kızıl gün batımı kaplamış
Uzak ufukları.
Kuşlarla yarışır,
Ayak altındaki kuru yaprak sesleri.
Bin bir çiçek kokuları doldurur içini
Unutur gidersen,
Bir an bu dünyada yaşadığını.
Sözün bittiği yerde,
Eller tutulmuş sınıksızYürümek istersin,sadece yürümek.
Nereye gittiğini bilmeden saatlerce.
Hep aradım durdum seni umutsuzca.
Kaç kere kayboldum o yollarda.
Kaç sene,kaç mevsim geçti de habersiz,
Beşinci Mevsim de buldum,
En sonunda ben seniBir ev vardır hani
Her insanın hayalinde yaşamayı düşlediği
Önünde pembe pancuru,
Badanası kirlenmemiş.
Dağların koynuna saklanmış,
Kötülerin bilmediği.
Ekmek kokuları gelir burcu burcu.
Küçük bacasından tüten dumanda.
Paranın geçmediği,umudun bitmediği.
Bulutlarla kardeşir gökyüzü,0 düşlerde
Gök daha bir mavi,bulutlar daha bir beyaz.Solmaz çiçekler o yerlerde,hep cıvıl cıvıl.
Sevda yağmurlarının hiç dinmediği.
Hep seni aradım durdum umutsuzca.
Saçlarım ağardı o evlerde.
Kaç sene,kaç mevsim geçti de habersiz,
Beşinci Mevsim de buldum
En sonunda ben seni.

Vedat Aktaş

Bir Ben VAr

İçim yanarak uyandım gene,
Seni düşünmüş olmalıyım.
Geceler boyu uykumda bile.
Oysa, seni unutmam lazım biliyorum.
Yasaklardan daha yasak gözlerini..
Unutmam lazım....Yapamıyorum..
Söküp atmam lazım,
Kırmam lazım zincirlerini..
Olmazlarda sevdim ben de seni,
Olmazsa olmaz işte be gülüm..
Bak, her gün yavaş yavaş bitiyorum..
Sevdan doluyor içime,
İçimin her yanışında.
Sensiz geceler hoyrat, alabildiğine,
Hasret türküleri söylenir gönlümde.
Ay karanlık gecelerin,
Gözüm dolar. İmkansız düşlerde,
Kulaklarımda, sesinin uğultusu.
Olmazlarda sevdim ben de seni,
Seni arar oldu gözlerim,
Her baktığım yerde gözlerine..
Sevdan doluyor içime engelleyemiyorum
Gözümün her dalışında.
İçim yanarak uyandım yine,
Yine, sensiz ateşlerde yanmış olmalıyım.
Sen, aynı sen, evim odam aynı..
Bütün sokaklarında ismin yazılı bu şehrin
İnsanlar aynı, şehir aynı, sen aynı..
Bir ben VAr aynı olmayan eskilerden..
Bir ben yorgun, bir ben kederli,
Bir ben VAr eskilerden.
Sevda oyununda hasret oyuncusu..
Yine hazan geldi bak!
Senin bir sözünle dökülüyor,
Gönlümün yaprakları birer birer..
Esen rüzgar sen, savrulan ben.
Yağan yağmur sen, ıslanan ben.
Kırdığın dallar senin,
Döktüğün yapraklar gibi...
Bu enkaz senin..
İçten içe yıkılan harabe gibi..
Bu yaşlar senin..
Sanki damla damla, bir pınar gibi.
Bu hazan senin,
Senin sonbaharın yaşanan.
Olmazlarda sevdim ben de seni,,
Olmazsa olmaz işte be gönlüm,
Gelen sen,
Gelişinle içi titreyen bu beden

Vedat Aktaş

Böyle Biriyim

Bana istenmeyen bir çocuk gibi
Davranma ne olur..
Ben,bu aşkın yolunda divane biriyim
Sanma ki ben,ben dün geceden sızmışım.
Ben senin gözlerinden sarhoş biriyim.

Boşalt tüm kinini çarp suratıma.
Dök içindeki bütün zehrini.
Haykır..Avazın çıktığı kadar nefretini.
Sanma ki milyonlarca ihanet,yalnız benim
Ben seni,gizliden sevmiş biriyim.

Demir parmaklıklara hapsedsen de kendini
Sanma ki kalp girmez,
Kapandığın zindanlara.
Çok iyi bilirsin aslında
Şen,unuttuğun sevgiyi.
Bilirsin de korkarsın kırılmaktan..
Kır bütün aynalarını,
Dökülsün paramparça..
Ağlamasın gözlerin,ağlattıkların gibi,
Ben,senin gözünden sızmış biriyim.

Vedat Aktaş

Can Suyu

Bir valize doldurdum tüm düşlerimi
Üzerimde bir ömür boyu umut..
Hayallerimiz karşılaştı yolda,
Konuştuk ayak üstü oradan buradan
Meğer yolumuz aynı çıktı.

Yetmedi yaşanmışlıklar ne varsa.
Yetmedi mutlu etmeye az da olsa..
Oysa, çok şey istememiştim hayattan kendi adıma.
Biraz sevgi, biraz yemek, bir tas su.
Gün geldi, su kesildi. yüz tuttu kuramaya çiçek..
Sarardı, her bir yaprak koptu dalından.
Bir sonbahar akşamı sokakta buldu kendini.
Haklıydı belki atılmakta,
Kuru bir saksının kendine bile hayrı yoktu.
Yağmur başladı sonra, tam her şey bitmişken.
Eylül Yağmurunda yeniden can buldu..
Umut buldu hayata, kurumuş çiçek.
O yağmur ki ona Can Suyu oldu..
İşte dedim, benim hikayem, güzel yabancı.
Ya sen hangi rüzgarı aldın arkana?

Bir çocuk yaşarmış çok eskiden.
Adını bilmez, yüzü gülmez mi gülmez.
Düşlerini kaybetmiş,
Rüya bile görmez.
Baharda doğmuş, hazanda solmuş
Bir gün yolda bir çiçek bulmuş.
Çiçek o kadar mağrur,
Bir o kadar da üzgün durur.
Alır çocuk, usulca incitmeden.
Sever Onu aniden, hiç bilmeden.
Çocuk bakar, çiçek susar.
Çocuk sever, çiçek solar
Çiçek hayata küsmüş, çocuk dün ki yetim.

Bir valize doldurdum tüm düşlerimi
Üzerimde bir ömür boyu umut.
Ne garip şey değil mi şu yaşamak?
Anlayamamışken, ne kendimi, ne dünyayı.
Hayallerimiz karşılaştı yolda ayak üstü.
Meğer düşlerimiz bile aynı çıktı.

Vedat Aktaş

Eylül Yagmuru

Yagmur oldun da yagdin üstüme
Islandım damla damla
Sen yagdin ben ıslandım.
Bak yine uslanmadım.
Güneş oldun, bakamadım gözlerine.
Ay ışığında bulutlardan kıskandım...

Yola çıktım bir çiğ tanesinden
Damla oldum da büyüdüm sandım.
Düşüm bir çift sevda çimenine.
Gördümki nehirler akar durur sessizce
Unuttumda geldigim karanlık bulutları.
Düşüğüm o nehirlerde, , ,
Kayboldum sandım

Savruldum bir ömür deli boranlarda,
Tutduğum her dal elimde kaldı.
Bir sevda büyüdü geceler boyu.
Işığa hasret karlar altında
Ayazları yorgan ettim kardelenler misali.
Sevdanla bahara eriştim sandım...

Unuttum baharda açan çiçekleri.
Umutlar döküldü hazanda birer birer..
Ben sevdayı böyle bilmezdim eskiden..
Yaşadım ve kirlendim yıllar boyu,
Ne zaman uzansa ellerim gökyüzüne
Dolu vurdu kuruyan dallarımı.
Yaşadım ve kirlendim yıllar boyu..
Eylül yagmurlarında mislendim sandım...

Seni bekledim belkide,
Hiç bilmediğim seni düşledim düşlerimde.
Terkedilmiş rüyalarda seni, seni aradım.
Hayra yormak istedim seninle kabuslarımı.
Ben seni, senden bile çok sevdim..
Sen sevda nedir bilir misin ki güzelim?
Ben bu sonbaharda..
Yeniden doğdum sandım....

Vedat Aktaş

Gecenin Öteki Yüzü

(küçük sokak çocuklarının anısına)

Akşam oluyor gene
Bilinmeyen geceye doğru.
Esiyor ince ince,titreten küçük bedenlere.
Yürük çıplak ayaklar,görünmez kaldırımlarda.
Ben bir sokak çocuğuyum,üzeri yırtık.
Karanlık; gecenin işi midir,Yoksa...?
Kurum bağlamış zifiri yüreklerin mi?
Görünmez karanlıkları sen aydınlat öğretmenim.

Ben bir sokak çocuğuyum,
Annemi bilmem,babam hiç olmamış.
Sen annem olur musun öğretmenim?
Okşanmamış yanaklar bilmez şefkati.
Sirtımı,sopalar sıvazlar her zaman.
Sen beni dövmezsin değil mi öğretmenim?

Ne mavi önlüğüm oldu,
Ne beyaz bir yakam..
Kalem yerine bıçak verdiniz elime.
Ne renkli beslenme çantam oldu,
Ne de küçük su mataram.
Kapılardan uğurlayanım da olmadı.
Akşam meraklı gözlerle bekleyenim de..
Bana,racon öğrettiniz,alfabe yerine.
Tebeşir yerine,tiner verdiniz elime..
Kurtarmaya gücünüz yeter mi,öğretmenim?

Gece olunca güneş doğar bizim için.
Siz,mutlu sıcak yuvalarda..
Biz,gene o bildik kaldırımlarda..
Mendil,mendil..! Mendil ister misin abla?
Sonra üniformalı bir tekme,topuklara.
Acıma be abla! Unuttun mu?
Ben sokak çocuğuyum,
Hepsi vız gelir bana..

Ben sokak çocuğuyum.Bu vatanda,
Tacizi de bilirim,tecavüzü de.
Allah bile unutmuş beni,sahi nerde?
Kıstırıldığım zaman bir harabede,
Hani taş ederdi,gökten taş yağardı?
Kararmış yürekler,gözler kör..!
Sen,böyle bir geceyi..
Aydınlatabilir misin öğretmenim?

Vedat Aktaş

Gidişine

Biliyordum bir gün çekip gideceğini
Böyle çabuk mu olmalıydı?
Biliyordum bir gün biteceğini,
Biliyordum ama korkuyordum itiraflardan
Yaşanan ne varsa kendi adına,
Gittin, ha bir gün olmuş, ha bir yıl
Hepsi aynı değil mi ayrılıkların?
Biri beter, bin de bin beter..

Bitişler, gidişlerin ardından gelir derler.
Sen hiç gitmedin ki bu şehirden..
Penceremi açsam sanki ilk seni görecekim
Biraz sonra ilk sana günaydın diyecekim
Şikayet edeceğiz durakta, geciken otobüsleri
Seni görecekim yol boyu camdan bakarken.
Okuyan seni, koşan seni, düşen seni, yürüyen seni
Gülen seni, düşünen seni, ,
İçim sızlayacak sonra, elimi cama yapıştıracakım.
Yine seni hissedecekim az sonra
Simsıcak simitle içilen bir yudum taze çay kokusunda

Ne zaman başbaşa kalsam kendimle,
Sen olacaksın yine aklımda.
Ne zaman bir kalem alsam elime,
Seni anlatacak şiirler satır satır.
Ne zaman yollara baksam,
Hep seni görecekim gidişlerde.
Ne zaman ışıklı köprülerden geçsem Kızılay'da,
Seni görecekim ışıltılar içinde.
Sanki hiç gitmemiş buradaymış gibi.
Ne zaman o yollardan geçsem,
Aynı yere götürecek ayaklarım.
Sanki hep orada bekliyormuşsun gibi..

Bu gece senin için çekecekim kafayı.
Gidişine, yoklugunun şerefine bir bir kadehler,
Sil baştan yaşayacağım her şeyi.
Sarhoş olup bağıracağım yalnız duvarlara
Haykıracağım hiçbir zaman söyleyemediklerimi
Seni seviyorum..Lanet olsun.....!
Bütün yasakları yıkacağım her yudumda.
Bu gece her şey gidişine..
Bu gece seni tekrar yaşayacağım..

Vedat Aktaş

Güneş,Sevinç,Ten

Bir gün olurda,
Bütün yollar kapanırsa sana doğru,
Say ki işte o zaman ben öldüm.
Gecenin sabaha,
Ayın güneşe aşkı gibi,
Seni bir ömür gizliden sevmek.

Bir gün olurda,
Umut biterse yarına dair,
Say ki,işte o zaman ben öldüm.
Sensiz ağladı gözüm çocuklar gibi,
Seninle güldü yüzüm.
Başımda döner göçmen kuşların.
Sanki selamını getirmiş gibi.
Kaç mevsim geçti gelmedin.
Hüznün sevince aşkı gibi,
Seni bir ömür gizliden sevmek..

Ne gökyüzü maviye doyar,
Ne deniz suya,
İzin ver gözlerime ne olur..
Kaybolsun gözlerinin yeşilinde..
Ne zaman insana doyar,
Ne insan dünyaya..
Bilesin ki bu beden bir seni yaşıyor..
Elin tene aşkı gibi,
Seni bir ömür gizliden sevmek..

Vedat Aktaş

Hasan Gülmez

HASAN GÜLMEZ

Bir kurşunla aydınlandı
Gecenin o kör karanlığı.
Ahh! Diyebildi sadece yaralı adam.
Eli böğründe yıkıldı yere öylece.
Yağmurun sesi belki de çok daha fazla
Birileri kaçıyor,birileri kovalıyor
Daracık sokaklar,silah sesleriyle çınlıyor.
Sanki kıyametin koptuğu bu son nokta
Kimse perdesini bile açmıyor.
Ya alışmışlar her gece bu sese,
Ya da bir serçenin yüreği bile,
Daha hızlı atıyor.

Ne günler yaşamıştı,şimdi yattığı sokakta.
İlk geldiğinde daha okula bile gitmiyordu.
Körebe oynar,patlak topla maç yaparlardı.
Mahallenin tek bahçesinden kayısı çalardı.
Pamuk Nine hep görür ama,görmezmiş gibi yapardı
"Bu defa olmadı be Hasan!" dedi kendi kendine
Kör ebeyi kör kurşun gördü işte..
Burada sevmişti ilk defa güzelim Cemile' yi
Burada bellemişti motor tamir etmeyi
Burada dünyaya gelmişti biricik oğlu Cemil.
Çatısı teneke kaplı iki göz evinde mutluydu.
Bu sabah ilk kurşunu zaten kalbinden yemişti.
Yıllar sonra geldiği evi çoktan çökmüştü.
İçi sızladı derinden orayı öylece görünce.
Sanki Almanya' ya gitmese böyle olmayacaktı.
İnsan olmak,zengin olmak onunda hakkı!

Yıkıntıların içinde,bir zincir parçası gördü.
Eğildi,ucunda kolyesi de vardı.
İlk okula başladığı gün,oğluna verdiğini hatırladı.
İçinde küçük bir resim,altında adı yazıyor.
Doldu gözleri,oğlunu görünce.
Çömeldi,elleriyle kafasını tuttu.
Ben ne yaptım dercesine ağlıyordu.

Ne çabuk unutmuştu,gider gitmez buraları.
Ne çabuk kapılmıştı,ışıklı dünyanın sihrine.
Ne çabuk aldanmıştı,sarı saçlı elin yabanına!
Her ay üç kuruş parayla baba olunacağını sandı.
"Karın öldü utanmaz adam! Oğlunu hak getire!"
Yaşlı kadın tükürdü gitti yanından.
Kalakaldı saatlerce öylece..
"Zengin olsan kaç Hasan!" dedi içinden.
Paran yeter mi geri getirmeye?
Her damla kanda,bir günü ödüyordu şimdi.
Gün bu gündür Hasan!

Bu gün bedel ödeme günüdür! !

Ertesi gün gazeteden öğrendi mahalleli.
Kör kurşunun mahalleye hediyesini.
Orta sayfada sür manşet...!
Polisle uyuşturucu kuryesi çatıştı..
Yoldan geçen bir gariban vuruldu.
Bir isim,iki resimle süslü sayfa..
Biri Hasan'ın avucundan çıkan kolyede,
Biri donuk bakışlı sabıkalı resminin altında.
Cemil GÜLMEZ,bu defada yakalandı diye.
Analar okudu,babalar okudu,Çocuklar okudu.
Kimse sormadı bile,Hasan kim diye?
"Yaz kızım! Sanağın iki yıl hapsine,
Mefta nın,kimsesizler mezarlığına defnine"

Vedat AKTAŞ

Vedat Aktaş

Karanlık Mavi

Adını yazdım gökyüzüne
Işıl ışıl yıldızlar senin için yanıyor
Kafanı kaldırda bir bak ne olursun..
Bir bakda gör, seni nasıl böyle
Nasıl böyle delicesine sevdiğimi.
Karanlık, mavi gecelerde saklı benim sevdam.
Bir bak, bir bakda gör ne olursun..

Gözlerin uzak diyarlara elci,
Bizim illere de bir gün gel,
Gel ne olursun..
Savrulan saçlardaki rüzgar benim,
Benim nefesim olmalı yalnız..
Hissetmelisin teninde
Seni hiç üşütmeyecek..
Sorda söylesinler sana.
O dost rüzgarlara..
Seni nasıl özlediğimi,
Sor ne olursun..

Bir eylül aksamında,
Bir sahil kenarında..
Adını yazdım kumsala, hep boydan boya..
Karanlık mavilerde sakladım sırrımı.
Deniz gördü, sen..Görmedin..!
Yol ugratsın içindeki hoyrat kervanlar..
Bir gelde gör..
Gel ne olursun....

Karanlık mavilerde yaşar,
Senin sevdan..
Seni götürür rüyalarımından
Hırsız gerçekler her sabah..
Bitsin artık, bitsin bu gidişler.
Kal artık bu gönülde,
Kalıversen ne olur...

Vedat Aktaş

Son Nokta

Hani,dolardı bazan gözlerimiz de,
Kendimizden bile saklardık.
Ayrı dünyalarda,
Aynı şarkıyı dinlerken..
Hani,gece olurda,
Gökyüzüne çıkardı gönüller..
Aynı yıldıza takılırdı da,
Göz göze gelirdi gözlerimiz.

Hani,hep aynı ufuklarda arardık.
Hayata dair ne varsa kaybolan..
Sen içli bir şarkı,
Ben,iki damla gözyaşı...
Sen,kayan yıldız,
Ben, seni dileyen kalp...
Sen,doğan güneş,
Ben,kaybolan gece...

Hani,kavgalıydık hep haksızlıklara.
Bunu yapan kendimiz bile olsa.
Kavgam senin için,sevdam senin için.
Öfkem,sevincim,kıskançlığım,senin için.
Yaşıyorsam hala
Yıkılmamışsam darbelerde,
Direnişim senin için hayata..
Ve gün gelir de yorulur insan,
Sen olur musun o son nokta?
Yada okunan o son dua?

Vedat Aktaş

Şimdi Sen Yoksun

Şimdi sen yoksun
Seni özlemek var geceler boyu
Seni düşünüp mutlu olmak var,
Mutlu olmak düşlerim kadar..
Eskiden de seni düşünürdüm hep
Mutlu olurum düşündüğüm kadar

Şimdi sen yoksun
İsyanlarda bayraklarım yere düştü
Çıg dedi insanlar bir bir
Sen...Yoksun..
Yeniden sevgimdi, özlemimdi, rüyalarımı
Umuttu belki gecenin sabahına
Ekmekti belki bir garibanın bogazına
Kuvvetti senin sevdan zavallı omuzlara

Sen yoksun ya iste
Kayboldum yine, kör karanlıklarda
İsyanlarda bayraklarım yere düştü
Elimden tutup kaldırmanı bekledim belkide
Belkide cignenen sadece gururumdu.

Şimdi sen yoksun
Seni özlemek var en ucuz şarap siselerinde
Çömelmiş bir gölge, yıkık bir duvar dibine
Her yudumda sanki gözlerin gizli
İçiyorum, düşünüyorum, düşünüyorum, üşüyorum
Özlüyorum! Anlıyor musun? ? ?
Nereden bileceksin ki o diyarlardan..
Ben baharı gözlerinde, hazanı isminde yaşarken
Sen yoksun..Yoksun işte...!
Özlüyorum, düşünüyorum, ısınıyorum
Güzel gözlerine hala ölüyorum.

Vedat Aktaş